

Univerzita Karlova v Praze
Fakulta tělesné výchovy a sportu
Katedra sportů v přírodě

Posudek oponenta bakalářské práce

Využití her v přírodě při školních vodáckých kurzech

Autor práce: Lenka Havlíčková

Vedoucí práce: Mgr. Michal Frainšic, Ph.D.

Oponent práce: Mgr. Lucie Kalkusová

Autorka si zvolila zajímavé téma práce, jejímž cílem bylo vytvoření sborníku her využitelných na vodáckých kurzech. Tato tematika je bezpochyby výrazným přínosem do praxe učitelů, instruktorů, i širší vodácké veřejnosti, má však mnohé nedostatky, které jej bohužel zastíňují.

Jedná se o práci rešeršního typu s logickou strukturou. Z formálního hlediska zde spatřuji několik nedostatků. Cíle práce uvedené v textu by se měly shodovat s cíli uvedenými v abstraktu. Abstrakt obsahuje nadbytečné informace – cílem není prostudování literatury ani další dílčí úkoly práce. Metody i výsledky jsou v abstraktu též nevhodně popsány.

Autorka do práce zařadila kapitoly, které se mi jeví jako přebytečné. Navíc jsou velmi povrchně zpracované, tudíž práci spíše škodí (např. kapitoly Osobnost vedoucího her, Historie hry zpracovaná na 12 řádcích, navíc citující nevhodně pouze jeden zdroj - diplomovou práci Panušové, u které se ještě neshoduje rok v textu s rokem v seznamu citací. Stejně nadbytečné vidím i některé další kapitoly – velmi stručný výtah z knihy Neuman a kol. (2000) do kapitol Historie turistiky a aktivit v přírodě ve světě a Historie turistiky a aktivit v přírodě v Čechách.

Bakalářská práce je prací odbornou a tomu by měl odpovídat i jazyk práce. Autorka mnohdy využívá místo jazyka odborného jazyk vypravěčský, některé věty nejsou příliš srozumitelné a správně česky napsané: „Hodně lidí se, ale o definici hry pokoušeli“ (str. 28). V práci se také vyskytuje kromě interpunkčních nedostatků velké množství hrubých chyb, zejména ve shodě podmětu s přísudkem (např. str. 34 – hry šli hrát, hry odpovídali zásadám a neporušovali zákony, ad.).

Autorka též nesprávně cituje literaturu. Po dlouhém odstavci textu, který je zcela bez citací, se na jeho konci objevují v několika závorkách citace (Ptáček, 2006), (Bílý a kol., 2006), (Nejedlý, 1987). Autorka navíc nerozlišuje primární a sekundární zdroje literatury. Význam her a cvičení v přírodě, tak jak o nich hovoří Neuman (1999), určitě není též dílem Provazníkové (2014) – příklad ze str. 29.

Závěrečná kapitola 5 Diskuze a závěry není vedena jako diskuze.

Praktická část práce je zpracována přehledně, od jednodušších her na suchu, u břehu, stojící až mírně tekoucí vodě. Hry jsou srozumitelně popsány a mohou být skutečně dobrým pomocníkem pro osoby pořádající vodácké kurzy. Co na předloženém díle oceňuji, je práce s dostupnou literaturou, které v oblasti her na vodě není zdaleka tolik, jako ve hrách v jiných prostředích, zejména dohledání a využití zahraničních zdrojů.

Je vidět, že autorka má k dané tématice blízký vztah a že se jí se zájmem věnuje. Určitě je přínosné, že využila i vlastní zkušenosti, které v této oblasti má. Je škoda, že nevěnovala více péče teoretické části práce, která působí dojmem narychlo zhotoveného díla.

I přes uvedené nedostatky doporučuji práci k obhajobě.

Výsledné hodnocení bude závislé na průběhu obhajoby.

V Peci pod Sněžkou, 13. 1. 2016

Mgr. Lucie Kalkusová

Otázky k obhajobě:

Co udává nosnost vesty 7,5 kg?

Máte nějakou zkušenost se zařazováním her do programu vodáckých akcí u jiných věkových kategorií, než je popsáno ve vaší práci?

Kde e dají získat kvalifikace potřebné pro vedení vodáckých kurzů?